

1. Felagatnak majd szépen téged is
egy fejszével kivágott fenyőfára,
sziporkázatsz aranylón, ragyogón,
a buta, sötét, hazug éjszakába.
Lehet, hogy láng leszel gyertyák fején,
tompíthatod félelmét sok szegénynek,
felemészt végül izzó koronád,
és nem segít a sok templomi ének.
Kalács leszel, illatos, ropogós,
éles késsel szelnek majd száz szeletre,
hiába bújssz asztal vagy szék alá,
morzsaként leszel végül elseperve.

2. A lakomából csak a morzsák,
vad mészárlás után a vérfolt.
Lesepred mind egy mozdulattal,
a hó belepi, és nem is volt.

3. Fenyőillat.
Fekszem az ágyon.
Hány éve nem volt már
Karácsony?
Felsír fiam...
Ez az a jászol!
És ünnep lesz.
Már nem is fázom.